

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob čerkah, četrtek in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 8. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za eno leto .f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece .f. 3.—, za pol leta .f. 6.—, za vsa leta .f. 12.—
Naročnino je plačevati naprej na naročbo brez priložene naročnine se uprava ne ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Častitim našim gg. naročnikom!

Vse one častite gg. naročnike, kateri niso še doposlali naročnine za IV. četrtletje, prosimo, da to storo čim prej mogoče.

Upravišтво „Edinosti“.

Vseslovenski shod in naši socijalni demokratje.

II.

Člankarja „Svobode“ najbolj bode v oči ono, česar se najbolj boji tujinski vpliv med nami: zloge med nami! Hinc illae lacrimae! To ga peče, to ga boli! Seveda, kar boli zavezniške socijalističske vodij, to — mora boleti tudi njega! Ves strup svojega sarkazma zlija na takozvane slovenske liberalce, ker so se dali zavesti v tako zlogo, v kateri jih pojé „klerikalna“ reakcija, kakor volk kozo.

O, mi te razumemo dobro, blaga duša! Tvoja in tvojih zaščitnikov želja bi bila ta, da je prišlo do razpora na shodu, da je ostal shod nevspešen, da shod ni postal to, kar je bil v resnici: sijajna manifestacija, katere so se udeležili sinovi od vseh krajev domovine slovenske. Tebe ne peče ni malo, da se ni razpravljalo o tem ali onem, kar bi bilo potrebno, ampak peče te jedino to, da se je shod — posrečil! Peče te, ker čutiš le predobro tudi ti, da ta shod ni ostal brez utisa na političke činitelje. Saj je priznavala celó glasovita židinja „Neue Fr. Presse“, ta zagovornica svobodne ljubezni — zbok česar živi ista tudi res v najlepšem konkubinatu se socijalnimi demokrati dunajskimi —, da bi se dalo govoriti o tem in onem, o čemer so govorili na vseslovenskem shodu, vlasti pa je pripomnila tako o izvajanjih posl. Povšeta o nacionalni avtonomiji. Le ti „socijalni“ prvoboritelj hočeš biti bolj papežki, nego je papež sam, to je: kažeš se hujega, nego so drugorodni nasprotniki. Le ti nimaš za naš vseslovenski shod družega, nego — zasmehovanje!

Seveda pravi „Svoboda“, da shod ni bil vse-

PODLISTEK

Lari-Fari.

Spisal: Srakoper.

Hrastnikova mati se niso radi udali njegovi mislim, saj jej je bilo še le devetnajst let, ni bila baš bogata, in ta podobnost s Hermino jej ni ugajala. Naposled pa, ko sta zahajala z Ivanom večkrat v Bekovčevo hišo, ko je videla, kako prijazna, priljudna, postrežljiva je Micika, jo je celó zaljubila.

Ivan ni bil mož, ki bi iskal v zakonski polovici samo družice, čes, v zlat kurnik mora, ne, se svojo ženo hotel se je kolikor možno spojiti v duševnem in telesnem pogledu, v katero svrhu se morata zakonca podpirati medsebojno; z drugimi besedami: hotel je ljubiti in ljubljen biti.

„Lari-fari“ dejal mu je sodni pristav Mulej, ko mu je pripovedoval te misli, „denar je glavna stvar, drugo pride samo od sebe“.

Toda Ivan je vstrajal pri svojem: udeleževal se je izletov in drugih prilik, da je mogel govoriti z Minko na štiri oči. In ona se ni branila, kadar se jej je pridružil Ivan, kadar jo je prijel za roko in sta šla naprej, materi pa pustila za

slovenski, ker niso bili prabljeni delavci. To je zopet zavijanje, to je zopet drzno falzificiranje dejstev. Pripravljalni odbor je vabil vse one, ki so se prijavili: bodisi pri njem samem, ali v uredništvih slovenskih listov, ali v političnih društvih, ali tudi pri posamičnih rokoljubih. Mar niso pozivali vsi slovenski listi, naj se oglase oni, ki se žele udeležiti shoda? Mar nismo opetovano pozivali mi v „Edinosti“ na priglasenje? Ali nismo še podaljšali par krat rol za priglasenje?

Zakaj se niso priglasili tudi socijalni demokratje? S tem je dokazano, da jim ni bilo do tega, da bi bili povabljeni, marveč ne morejo preboleti dejstva, da je prišlo drugače, nego so si želeli oni: da se je shod tako sijajno izvršil! Kako postopanje je to, ako se namenoma in iz tehtnih razlogov izogibljemo hiše, kjer se vrši slavnost, potem pa razgrajam, ker me niso vabili in jamem metati kamenje v hišo, v kateri so se zbrali gostje? Kako postopanje je to, vprašamo še enkrat!

Sicer pa ni res, da ni bilo delavcev na shodu. V prvi vrsti je bilo kmetov v častnem številu. In kmet je vendar delavec — trpin! A poleg kmetov je bilo delavcev krščansko-socijalne barve! Nikar ne namrdniti z ustnicami! Vi lahko sodite o krščansko socijalnem programu, kakor hočete in kakor hočejo Singerji in Adlerji in Ellbogni, ali delavec je vendar delavec, tudi če ni socijalni demokrat! Ali čujte: tudi socijalnih demokratov je moralo biti notri, saj je na komersu jeden njih provzročil celó prav „dešter“ — škandalček!

Člankar „Svobode“ se dela kakor da mu ne ugaja tudi to, da ni bila dopuščena razprava na shodu. To je zopet tak maneuver, namenjen onim, ki zajemljejo svoje informacije iz — „Svobode“. Shodu je bil ta namen, da v velikih potezah pove vladi in javnosti naše gorje in da v teh kritičnih trenutkih, ko se pripravljajo važne stvari v naši državi, pove to v obliki in na način, da bo še imponovalo! Zato so se resolucije formulovale tako, da jim je moral pritrditi vsakdo, komur je le količkaj do tega, da se sme imenovati zvestega sinu svojega naroda, in da jim more oporekati le oni, ki nima srca več za svojo lastno kri, in

seboj... O ljubezni jej ni govoril, vendar ljubeznivo, in, ko je šel z materjo zvečer domov, je bil molčeč in zdelo se mu je — malo se je sramoval — da je tak, kakor pred leti, kadar se je vračal z Vrha domov...

Bilo je na dan Sv. treh kraljev leta 18.. Med božičnimi prazniki zapadel je tudi v T. sneg do kolena; po pustih, mrzlih in oblačnih dneh prišel je od juga gorak veter, posebno popoldne omenjenega dne je bilo prijetno.

Po kosilu je prišla gospa Bekovčeva k doktorju na sankarski izlet — v T. je to posebna zabava —, katerega se udeleži vsa T.ška gospoda.

Kakor je bilo Hrastnikovi materi težko, skoro neprijetno kretati se v taki družbi, katere se je bila le malo privadila, pritrdila je vendar brez ovinkov povabilu in, ko je pristavila gospa Bekovčeva, da si je izvolila Minka male sani ter izrazila željo, da bi se vozil gospod doktor z njo — seveda jej bode pomagal pri vajetih — odpravili so se in šli.

Zavita v krasno Osman-rotundo iz gradašane tkanine, obrobljeno z fino angoro, črno kapico na glavi, sedela je Minka na priličnih sankah, ki so bile podobne bolj igrači. Držala je vajeti na pol

ki bi hotel izzivanjem nasprotstev med posamičnimi stanovni naroda obsoditi narodno ukupnost v popolno obnemoglost, tako, da postane ista le citrona v rokah svojih sovražnikov, katero se zaluča daleč tja v blato, ko nima več soka v sebi.

Kdor pa goji plemenito željo, da bi tudi mi Slovenci kaj veljali v družini avstrijskih narodov, ta je blagoslovljal one može, ki so se — zatajivši v sebi po imperativu pravega patriotizma vse morebitne razlike v političnem menenju — združili v velik harmoničen pojav našega narodnega bitstva. Shod se ni sklical, da bi delal pregraje med posamičnimi stanovni, ampak da bi družil; ni se sklical, da bi povdarjali, kar nas razdružuje in cepi, ampak da zakličemo glasno in zložno, kar zahteva korist naše vsenkupne narodne individualnosti!

Ker pa se je poskrbelo modro, da niste mogli podirati, kar so zidali drugi, ker v harmonijo ukupne skrbi za bodočnost naroda niste mogli zanesti disonance in provzročiti, da bi se shod zavrtel disakordom: to peče vaše prijatelje, ki niso naši! In to nam morate sedaj pripovedovati, vi, o strogi „vodje“ socijalne demokracije slovenske!

Pa zapomnite si: in da je narodna stranka tudi res postopala nedosledno, ko je pritrdila „zlogi“ na shodu, socijalni demokratje bi bili izadnji, ki bi imeli pravico, očitati to.

Soc. demokratje, ki so, komaj stopivši na parlamentarno torišče, stopili v nenaravno koalicio, ki stopajo roko v roko z mejnarodnim kapitalizmom in z buržoazijsko stranko najčisteje barve: taki demokratje so sami kar skočili na višek nedoslednosti in niso poklicani, dajati drugim lekcije v tem pogledu.

Člankar „Svobode“ vidi nedoslednost tudi v tem, da so na shodu na jedni strani burno demonstrovale proti grofu Badeniju, na drugi strani pa da so prosili istega Badenija — kosček milosti. Prosimo, ne mešajte pojmov! Mi ne prosimo Badenija nikake milosti, ampak shod je zahteval kar nam gre po zakonu in po božjem pravu. Kaj zahtevate tu od nas! Zato torej, ker je grof Badenij na krmilu, naj bi ne povdarjali svojih potreb in zahtev!

napete, mala „Muzi“ pa je vspenjala ušesa po konci in grebla s prednjo nogo na pol zmrzli sneg, v katerem je sto in stokrat odsevalo solnce. Kraguljčki okoli njenega vrata so vsakokrat prijetno zažvenkljali... Ivan je prisedel in oddrčala sta za drugimi.

Zabavali so se, gospodje pili in kadili, gospe, eh, te gospe pa so govorile, čenčale, šepetale, da ni bilo ne konca ne kraja. Krčmar Polim, stara, dobra korenina, in njegova hčerka pa sta jim donášala, česar so potrebovali.

Družba je zgrešila Ivana in Minko; kar se se odprla vrata, omenjena sta ustopila roko v roko in Ivan se je postavil se svojo izvoljenko pred družbo:

„Moja nevesta...“

„Moj ženin...“

Čudno so se spogledale nekatere matere, še bolj njih hčere, vendar veselje je kmalu prevladalo družbo in mati Ivanova je zapela — po svoji domači šegi — naposled:

Ptičica golobček,
Kušaj mene v gobček:
Ti boš mene, jaz bom tebe,
Vselej Bog pomagaj.
(Pride še.)

Tudi denuncirali smo baje na vseslovenskem shodu. Čudni ljudje, ti socijalni demokratje! V jednomer nam očitajo pohlevnost in bizantinsko hlapčevstvo; če pa smo se oglašili enkrat z ostro besedo, nas pa zmerjajo z ovađuhi in denuncijanti. To očitanje opira „Svoboda“ na govor Spinčičev. Da niso slovenski socijalni demokratje taki ignoranti glede na političke odnose v Istri, vedeli bi, kam je hotel mahniti Spinčič se svojim izrekom o anarizmu in da niti mislil ni pri tem na socijalistično gibanje. No, to že pojasnimo gospodom. Gospod Spinčič je navajal le dejstva, vnebovpijoča dejstva; in da imajo socijalni demokratje le mrvico človeškega usmiljenja se svojim lastnim rodom, da jih ni tako popolnoma prevzel duh tujinstva, zgražali bi se s Spinčičem vred na takih odnosajih. Italijani imajo pač tisoč vzrokov, da vsklikajo: Toliko zlata je za nas vsako socijalnodemokratiško glasilo!!

DOPISI.

Iz Pulja. (Izv. dop.) Gospod urednik! Prosim zopet malo prostora v Vašem cenjenem listu.

Torba, v kateri shranjujem svoje novice — žalostne, manj vesele — mi je zopet tako polna, da sem prisiljen nekaj iz nje strčeti. Težka je, težka! Kdo naj jo nosi? Perun je noče; saj to je njegova dolžnost, da grmi in pošilja svoje pušice tje, kjer so jih najbolj potrebni. Tudi danes ima pripravljenih, da je izstrelil. . . . Kam? — No, po navadi — v puljski gimnazij!!

Kdo ve, če ne zadene katera v črno in spravi stvari na pravo pot? Skrajni čas je že, da bi se razmere poboljšale, ker so res neznosne. Naj navedem tu zopet le par slučaje, s katerimi pokazem te naše razmere v pravi luči.

Petindvajsetega sept. se je vršil tukaj ponavljalni izpit dveh maturantov. Slovenski kandidat je reprobiran radi grščine na jedno leto, Italijan je prebil izpit povoljno. Čemu omenjam to? Slušajte! —

Bilo je v juliju, tečno pred začetkom skušnje; ko so bili kandidati že zbrani v šoli, pritiskalo se je od odlične strani na dva slovenska kandidata in se jima svetovalo, naj odstopita od mature, češ: naredita je tako ne! Ker pa sta se dijaka, kakor sem slišal praviti od več drugih, popolnoma pripravila za izpit, seveda nista hotela ugoditi tej zahtevi. Ali dobro poznani gospodje pri nas so dobri proroki, morda bolj, nego glasoviti Falb. Oba dotičnika sta imela „smolo“. Jeden je bil reprobiran radi latinščine na vse leto brez poskušnje; drugi je dobil poskušnjo. Izhajala sta poprej zmiraj dobro. Ali izvestni gospodje hote biti dobri proroki. . . . To so moje misli!

Gospod nadzornik se je baje — relata refero — sam izrazil, da bi še štirje drugi zaslužili drugi red, ako bi ne bila tukaj prva matura. Kje bi bili ti štirje? To bi bili vsakako Italijani, ker našim trem, ki so položili izpit, bi bil jaz, in še marsikdo drugi, prisodil odhko.

Vseh maturantov je bilo na gimnaziju 16. Osem Slov. (od teh so samo trije prebili izpit), 5 Italijanov (samo jeden nesrečen, ni slo, čeravno so se vsi trudili), 2 Nemci in jeden Oger. Nesrečnih imamo torej šest. Res lepa matura! Vsaki gimnazij se ne more ponašati s take matura.

Zopet moremo govoriti o neki odlični osebi, ki je proti nekemu slovenskemu dijaku izrazila svojo zadovoljstvo na tem, da so se slovenski maturanti tako „blamirali“, češ: vsaj ne bodo več tako silili semkaj. Torej vesele se na tem! De gustibus non est disputandum.

Drugi dokaz o naklonjenosti odličnih krogov do slov. dijakov je sledeči: Neki slovenski dijak je dobil „consilium abundi“ s tako opazko, da dijaka nobena gimnazija ni hotela vsprejeti. To slabo opazko pa je dobil radi stvari, ki se je pred sodiščem izkazala neresnično. Pisal sem že poprej o tem. Dijak je prišel ves obupan nazaj, in vsprejet je bil zopet. Zakaj — morda iz milosrčnosti? Jaz ne bi hotel trditi tega. Zopet jeden slovenski dijak čaka na svojo odhodnico že tri mesece, čeravno je dotičnik svoj izstop sam naznačil, kakor velevalo predpisi. Kako naj si tolmačimo to? Kam pa pridemo? Ko so se slovenski dijaki letos oglašili za hrvaščino, vpraševalo se jih je, da-li znajo hrvaščino, ker se upisujejo za ta predmet. No, to-

je vendar jasno, da so se oglašili zato, da bi se učili. Čemu bi se učili, ako že znajo!

Gospod urednik, kaj ne, iz moje torbe prihaja marsikaj, a še več ostaja na dnu, o čemer se pisati ne more. Potrebno pa je, da poznamo razmere, s katerimi se moramo boriti. Saj v mladini je prihodnost naroda. To mi gotovo pritrdi sleherni razsodni človek. Te razmere se morajo zboljšati. To ni samo Perunovo menenje, ampak občno; to priznavajo možje, ki sodijo trezno.

Učitelj naj bode strog, a učencem pravičen, njihov prijatelj, da bo mladina uverjena o njega nepristranosti. Tako razmerje je najbolje vzgojevalno sredstvo za mladino in najbolj povspeševalno za puk.

Takega razmerja si želimo in nič drugzega.

Sedaj smo dobili pet novih — nemških profesorjev. Prosit!

Perun.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 8. oktobra 1897.

Državni zbor. Včeraj je zbornica poslancev nadaljevala razpravo o nujnih predlogih za podporo oškodovanim po elementarnih neizgledah. Pri tem je prišlo do toli groznega spopada med socijalnimi demokratji in krščanskimi socijalisti, da takega škandala ni še videla naša zbornica. Da ni bilo nekoliko treznejih v zbornici, prišlo bi bilo gotovo da — pretepa! Tako nizko je zlezl avstrijski parlament. To je kar letelo vsem križem: „Vi ste lenuhi!“ „Vi živite od židovskega denarja!“ „Halt's Maul!“ „Vi živite od krvi ubožnega delavca!“ „Udarite ga po gobcu!“ „Vi morite ljudi!“ „Vi izvirate od opic!“ „Vam dam klofuto!“ „Posekal bi vas sabljo, da niste prostak!“ „S pasjim bičem Vas hočem!“ Potem so si očitati stvari iz privatnega življenja, kakoršne pošteni in dostojni ljudje hranijo le za se kakor tajnost.

Tako so se zabavali med seboj sami sinovi der voranleuchtenden deutschen Kultur na sramoto našemu parlamentu. A tudi resnična človeška kultura mora si zakrivati obraz od samega srama!

Potem, ko so se raztogotili do dobrega in so z močjo svojih rok preprečili nekateri poslanci, da se nista stopla posl. Gregorig in Iro, nadaljevala se je razprava in se je z 188 proti 141 glasom vsprejel predlog posl. Adamaka, da se vsi gori omenjeni nujni predlogi izroče proračunskemu odseku. Ta odsek mora predložiti svoje poročilo v teku 14 dni. Nemško nacionalni posl. Iro je predlagal, naj se imenuje komisija v mislu določb pravilnika, ki naj izreče grajo kršč. socijalistu posl. Gregorigu radi njega vedenja v tej seji. No, Gregorig ne bode len, se je oglašil hitro, da tudi on je bil žaljen po Iru. In tako bode komisija sodila o vedenju obeh.

Konečno je pojasnil podpredsednik Abrahamovič, da se neopravičena obdolževanja naperjena proti uradnikom in slugom zbornice. Tako je naša zbornica zopet dovršila jeden slaven dan v blagor prebivalstva. Ali je možno še nižje? Ali hočejo zlesti se pod nivo — beznice?!

K položaju. „Süddeutsche Post“, ki je menda v zvezi z nekaterimi slovenskimi poslanci, je prijavila članek o razmerju med slovenskimi poslanci, večino, in jezikovnimi navedbami. Tenor članka je ta, da Slovenci moramo potrpeti se svojimi zahtevami. Zlasti pa ne smemo siliti sedaj, da se tudi za slovenske kraje izdajo slične jezikovne naredbe, kakor za Češko in Moravsko. Velika pogrška da bi bila, ako bi Slovenci ostavili večino. Saj je vsa večina za jednakoopravnost, vprašanje je le, ali naj se ista izvede hitreje ali nekoliko počasneje. Kakor morajo v vojni nekoliko bolj trpeti nekateri oddelki, da morejo drugi prodirati tem vspešneje, tako je tudi v politiki. Tako moramo v tej prvi bitki Jugoslovani doprinesati žrtve samozatajevanja, da se utrdi slovansko konservativna večina. Člankar se nadeja, da Nemci pridejo polagoma do spoznanja, da slovansko gibanje ni tako strašno nevarno, kakor slika nemško novinstvo.

Morda se res uresniči ta nada člankarja v štajerskem listu, morda pa tudi ne. Gotovo pa je, da se ne uresniči tako hitro, da bi mogli mi ob periferiji tako dolgo in brez nevarnosti za naš obstanek doprinesati žrtve samozatajevanja. Kar se dostaje specijalno jezikovnih naredeb, bi že počakali nekoliko. Smo čakali tako dolgo, počakamo lahko tudi še nekoliko mesecev. Potrpeli bi že ne-

koliko do odločnega koraka na bolje. Ali pri nas — verjemite nam to, o gospoda — gremo dosledno in dan za dnevom na slabše. Pod sedanjim ministertvom se na Primorskem ni ohranil niti status quo, nego zgubili smo mnogo, mnogo, in vzeti se nam hoče še, kakor to kažejo dogodki v dveh občinah istrskih: v Pomjaju in v Oprtlju! Vse lepo, vsakemu je dolžnost, da se žrtvuje za skupnost; ali vsaka stvar ima svoje meje. To naj pomislijo skupine v večini, da strune ni smeti napenjati do nevarnosti, da počl. Tudi mi nismo iz onih vrst, da bi hoteli zvezde klatiti z neba, ali toliko ozira bi smeli vendar zahtevati, da se nem ne jemlje moralni pogum in vera v boljšo bodočnost in odrešenje.

Včeraj je imela slovansko-krščansko-narodna zveza svojo sejo. Govorili so tudi o predlogu Dipaulija za zakonito uredbo jezikovnega vprašanja. Zveza da ni nasprotna bitstvu tega predloga, pač pa načinu, kakor je postopal Dipauli. Vsakako pa ta predlog ni nikakor spremenil stališča zveze v večini. Posl. Bulat je poročal v tej seji o pogajanjih zveze s parlamentarno komisijo večine o zahtevah, ki jih stavlja klub do večine in vlade. Slovenci in Hrvatje da so že določili svoje zahteve, Malorusi pa še ne.

O teh zahtevah smo že spregovorili v zadnjem izdanju. Opozorili smo poslance, naj ne pozabijo žalostnih razmer istrskih in našega holskega vprašanja. Danes jih moramo opozoriti še na jako važno stvar: na najno potrebno spremembo volilnega reda za Trst. To je naša kardinalna zahteva, da okolica dobi svojega poslanca. To je opravičeno po številu okoličanov, po številu poslancev, ki jih ima sedaj Trst in tudi po različnosti značaja mesta in okolice. Kako more jeden in isti poslanec hkratu zagovarjati navskrižne interese mesta — ki so trgovske in industrijalne naravi — in interese dežele, ki je poljedelka?!

Iz gosposke zbornice. Vlada je predložila gosposki zbornici v ustavopravno potrjenje pogodbo mej Avstro-Ogersko in Italijo glede mejslobojnega vzajemnega podpiranja revnih bolnikov.

S to pogodbo imamo torej za stalno na vratu nadležnega gosta iz dežele limon in fig in obračajmo se kakor hočemo, podpirati ga moramo. Seveda ima lačna Italija isto dolžnost, podpirati revne bolnike iz Avstrije na svojem ozemlju, toda na njeno zadovoljnost jej tega bremena ne bode treba nositi, ker je le redek Avstrijec, ki išče kruha v Italiji. Ta pogodba bode torej v prvi vrsti v prid le italijanskim stradalcem, ki silijo v naše zemlje in ki hočejo siliti še bolj.

Dogodki na Kreti. Iz Kaneje se poroča v Pariz, da je francoska vlada naročila admiralu Pottierju, da nadzoruje intrige Angležev, kateri si prizadevajo s pomočjo Italijanov, da bi izpodkopali avtoriteto drugih velevlasti na Kreti. Dževad paša, generalni guverner na Kreti, je predlagal nadškofu Nikeforu, da bi skupno delovala glede pacifikacije t. j. pomirjenja na otoku, ker sultan ne dovoli avtonomije; Dževad se je obvezal, da bo zahteval od sultana reforma, ki bi zadovoljile kristijane v vsakem obziru. Nadškof je odklonil predlog, ker ima, tako se je izrazil, popolno zaupanje do velevlasti, ki so obljubile pridobiti Kreti samoupravo.

Da bi se nadškof le ne varal! Anglija poleg svoje brezobzirnosti za blagor drugih noče nehati igrati ostudne uloge spletkarja, kjerkoli more utakniti vmes svoj kramarski nos.

Zatorej se menda tudi prizadeva, zadržavati druge velevlasti na plemenitem poslu, ki so si ga naložile na Kreti. In pri tem nevednem intrigovanju jo podpira Italija! Radi bi znali, iz kakega namena. Ali upa, da jo Anglija odškoduje za to v Afriki? Daleč zmotila! Anglija si le radi sebe drži Italijo v obližji in jo ima za svojega političnega — „pepčka“, Angleži so že od nekdaj taki.

General Weyler se pere. O razmerah na Kubi se poroča, da bode general Weyler odpozvan še ta mesec s Kube. Weyler se je izrazil neki deputaciji, ki ga je prišla počastiti, da Kuba skoro zadobi pomirjenje, on pa odloži svoje poveljstvo prej, nego bode odstranjen zistem kročenja ustanka, kakoršen se je izvajal dosedaj. Iz tega bi sledilo, da je Weyler ravnal strogo po — instrukcijah. Videlo se bode pač potem. — No, sedanja nova španska vlada hoče opustiti zistem dušenja se sile in hoče poskusiti z reformami. Toda mnogi menijo,

da je morda že — prepozno. Sedanji odnosi na Kubi potrjuje to, kar smo mi pisali nedavno o pacifikaciji pomočjo proganjanj. Dosega se nasprotno od tega, kar se je hotelo doseči. Onega, ki se je razvnel radi krivice, treba tolažiti z ljubeznijo in pravico. Tega ni umela Španjska ne otoku Kuba in ni izključeno, da poplača svojo zmoto z izgubo bogatega otoka.

Različne vesti.

Njeg. ces. visokost, nadvojvoda Rajner, si je ogledal tčeraj Koper.

Volitve v zavarovalnico za slučaj nezdod. O teh volitvah piše danes „Slov. Narod“ obširneje. O stvari spregovorimo tudi mi v prihodnjem izdanku. Za danes opazamo le, da se bodo vršile volitve dne 6. novembra, da se glasovnice dostavijo po pošti dotičnim podjetjem, ki so zavarovana, da so glasovnice dvojne: dve v vodstvo, dve v razsodišče ter da so razpostavljene na ogled na sedežu zavoda, Via Mercato vecchio št. 3, med tednom od 9. do 1. ure, ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. opoldne. Eventualne reklamacije je doposlati do 20. t. m. volilni komisiji v Trstu, Mercato vecchio št. 3. Proti odlokom volilne komisije ni utoka. Glasovnice je ali doposlati v frankiranih pismih ali pa oddati osebno komisiji na dan volitve od 9. p. p. do 4. pop.

Šel je on, a Slovenci so ostali! Stranka progresseva morala bi poginiti na brezkrvnosti, da nima potuvice na razpolago. To je žalostna resnica, ki se pojavlja dan na dan na Primorskem in drugodi. Kdo je kriv temu? Nihče drugi, nego ves naš vzgojevalni sistem! Ves ta sistem, vse naše javno življenje se mora premeniti. Pa hitro, da ne bode prepozno. Ni večega slepca, nego je oni, ki ima oči, pa ne vidi, ker neče iz gole trdovratnosti. Blažena, o trdovratnost, „di quanto mal fo-ti matre!“

Dne 5. t. m. umrlje v mestni bolnišnici neki Luigi Drechsler, krčmar in trgovec z vinom. Pod tem imenom ga je poznal malokdo — le radikali italijanski poznali so ga i pod njegovim rojstnim imenom, katerim je bil pokojnik desna roka.

Vsi brez izjeme, malo in veliko, poznali so ga le pod imenom Gigi s'ciavo. Pod tem „cavallo di battaglia“ uganjal je on burke svoje (kakor imenuje včasih „Triesterica“ italijanske nerodnosti) v prid oni patriji, ki ima priti, kakor mesija judovski. Bil je večkrat politični na sumu in prestal je bil nekoc več mesecev preskovalnega zapora, radi demonstracij, ki so nekaj česse vznemirjale tržaško meščanstvo. Bil je doma z Goriško-Vipavskega — torej Slovenec. Da, Slovenec je bil on, po rodu! Žalostna nam majka!

Je-li pa bil on prepričan progresovec? Mislil, da ne! Pred leti se je bil izrazil proti nekemu gospodu nekako tako: Lahbi me podpirajo in vzdržujejo, dolžnost me veže, da držim z njimi. Če me oni zapuste, kdo me bode podpiral, — morda Slovence? Vi ne veste, koliko vina jaz prodam mesečno Lahom na dom; moje so skoraj vse familije najhujših Lahov — et similia.

Dakle, tu je šlo za kšeft, rekel bi „Brivec“; kaj ni ljudi, ki bi za kšeft prodali tudi kožo z sebe? Enaki pojavi so žalostni istinito in sicer na dve strani. In sicer za progresovce, ki nimajo svojih, da bi za-nje jemali kostanj izpod žrjavice, in za Slovence, da si vzgajajo take ljudi. Prvi so sami krivi; drugi pa so nedolžni, a krivdo nosi le vzgojevalni sistem — ki nam še vedno poraja poturice, makari pa le radi kšefta! Žalostno a resnično. Gigi je šel, a mi smo ostali. Mi mu želimo mir in pokoj njegovi duši in nismo se ga spomnili radi njega samega, ampak le zato, ker je bil tip, značilen za naše odnose.

Odnosaj.

Imenovanje. Finančni minister je imenoval preglednika računov, Ernesta Calligariha, računskim svetnikom za službeni delokrog tržaškega finančnega ravnateljstva.

Iztirjevanje davkov in besede ministra. Iz Pazina pišejo „Naši Slovci“, kako tamošnji davčni urad strogo iztirjuje davke od ubogih seljakov in rubi poslednje tudi radi vsake malenkosti. Dopisnik se čudi temu postopanju sosebno z ozirom na besede finančnega ministra, ki jih ju izustil te dni v zbornici poslancev, (Zatrtil je bil namreč,

da se ravno letos jako blago postopa oiztirjevanju davkov); čudi se, ker se v pazinski okraju še nikdar ni iztirjavalo tako strogo, kakr ravno v tem času.

Mi omenjamo tega dopisa zato, ker si ne moremo misliti, da bi davčni urad v Pazinu ne imel še kje drugje sličnega vrstnika, ker je torej na splošno korist našega ljudstva, ako se viši krogi opozarjajo na to, kaka razlika e včasih med besedami gospoda ministra in postopanjem podrejenih mu organov. Po vsej pravici vsklika dopisnik „Naše Slove“: Ali hočejo biti sluge viši, nego-li gospodar?!

V takih slabih letih, ko je ubogemu seljaku krona več, nego v boljih letih goldinar, bi morali kazati vendar nekoliko več ozira, ne pa da postopajo največ strogostjo proti temu trpinu. Dobro bi bilo, da bi kateri naših poslancev vsaj privatno opozoril gosp. ministra, kako malo soglašajo čini podrejenih uradnikov z zatrtili njegove ekscelence v parlamentu.

To je grozno, to je vnebovpijote! Neki kmet, imenóm Ivan Zovič-Grgica, v okraju pazinskem je bi dolžan neki lahonski pijavki znesek 9 gl. 7 nvč. Oderuh je tolko časa tožaril in navijal ubogega kmeta, da je dolg narasel na 90 gl. 3 nvč. To se godi po Istri, gospoda! Takih slučajev je na stotine, saj so tradicionalni. Saj so tako v navadi, da zaslepljeno ljudstvo smatra še take pijavke svojimi dobrotniki.

V Istri je trebalo živeti, ako hoče kdo dobro poznati razmere. Pisec teh vrstic jih pozna dobro iz lastne skušnje. Ako človek nima kamena v prsih mesto srca, mora se zgražati, ko vidi, koliko lahkoživcev po Istri branijo svoje ekzistenco le na tak način. In ako se borimo proti takim razmeram, ako take razmere žigosamo po shodih, ako naši govorniki lahko umljivo ogorčenostjo žigosajo take odnose, tedaj smo — denuncirali! Tako vele socijalni demokratje, ti patentovani osrečevalci in odrešeniki ljudstva!

Kako se vrše v Istri volitve! Dne 7. oktobra 1897 leta, vršila se je na tukajšnjem ces. kr. deželnem sodišču kazenska razprava proti Andreju J. in Antonu K., ki sta bila obtožena, da sta o zadnjih občinskih volitvah v Pomjanu prišla volit za druge osebe.

Zaono je, kakov vrišč je zagnala lahonska stranka po dovršenih volitvah radi nerednosti, ki so se bajé godile na teh volitvah. Začela se je sodna preiskava in našli so res dva „eklatantna“ slučaja, da so celó mrtvi volili.

Anton K. volil je namreč z glasovnico, glasečo se na ime pokojnega njegovega tasta. Občinski sluga mu je namreč prinesel glasovnico in ker je on istinito podedoval tastovo premoženje, ker plačuje od istega davek in ker mu je že s o d n o prisojeno, mislil je, da sme voliti, tem bolj, ker so ga tudi v davčni urad klicali pod imenom pok. tasta, pa so od njega lepo vsprejemali davke ukiub temu, da se je glasil poziv na tastovo ime.

Istotako je bila stvar z Andrejem J., kateri je podedoval premoženje od pok. strijca in je vsprejel istotako od občinskega obhodnika legitimacijski list za volitve.

Obtožena sta se sklicevala na to na razpravi in izjavila, da ne umeta niti čitati niti pisati, da torej nista znala, na čegavo ime se je glasil legitimacijski list, in da sta mislila, da imata na vsaki način pravico, ker plačujeta tudi davke.

Sodišče pa, opirajé se na to, da mora po zakonu vsakdo osebno izvrševati volilno pravico, in uverjeno, da sta obtožena znala ali vsaj morala znati, da se legitimacijski list ne glasi na njuno ime, spoznalo ju je krivima pregreška proti členu VI zak. 17. XII. 1862 šte. 8 drž. zak. za 1863 in je obsodilo Antona K. na 8 dni in Andreja J. na 10 dni zapora.

Kakor se vidi, sta se oba obtožena morda formalno res pregrešila proti zakonu, v stvari sami pa sta oba obtožena vendar le samo za-se glasovala, ker sta ona sedaj gospodarja dotičnega premoženja, in je kriva le pogrešna volilna, oziroma davčna lista, da nista bila upisana ona kakor volilca, mesto umrlih prejšnjih lastnikov.

Že to zaslužuje biti konstatovano, da se spozna razlika med „nerednostmi“, ki so se vršile na občinskih volitvah v Pomjanu od slovenske strani, in zaradi katerih je bil razpuščen občinski zastop

in med znanimi nezakonitostmi, ki so se vršile v Trstu! Seveda treba konstatovati tudi to, da občinski svet tržaški ni bil razpuščen!

Še bolj zanimivo pa je, kar je zagovornik obtožencev, odvetnik dr. Rybář, konstatoval na razpravi glede postopanja vladnega komisarja. Povdarjal je namreč in dokazal z izpovedbo vladnega komisarja samega, da je bila volitev v Pomjanu res popolnoma nezakonita in nepravilna, ali ne morda radi nerednosti od strani volilcev, temveč radi nezakonitega postopanja istega vladnega komisarja Lobmayerja.

Isti je bil namreč zaslišan kakor priča in je izjavil, da se je vršila volitev tako, da se je najprej prečitala vsa volilna lista, potem pa da se je pustilo volilce po 20 in 20 v volilno dvorano „ohne Rücksicht auf die Reihenfolge der Namen“, torej brez ozira na red, po katerem so se vršila imena.

To pa je popolnoma protizakonito, kajti po §. 23 obč. vol. reda imajo biti volilci klicani po imenih in imajo glasovati v tistem redu, v katerem so upisana njih imena v volilni listi!!!

Zagovornik je vskliknil z ozirom na to: „Kako hočete, da pozna revež kmet zakon, ako ga ne pozna sam vladni komisar?!“

Do vis. c. kr. namestništva pa bodi dovoljeno vprašanje: ali je bil občinski zastop pomjanski razpuščen radi „nerednosti“ od strani volilcev, ali pa radi nepravilnosti, ki so se vršile v volilnem lokalu, pa ne od strani volilcev??

Trgovci z vinom naj bodo opozorjeni, da je trgateg v Istri bila letos za kakih osem dni zgodneja, nego navadno. Vino je že gotovo za prodajo. Trgovci po Kranjskem in Hrvatski naj se obračajo direktno do kmetov istaskih. Uverjeni naj bodo, da dobe dobrega in nepokvarjenega vina. Izogibljajo pa naj se laških mešetarjev in raznih italijanskih podreptic.

Smetane opera „Dalibor“ v dunajskem dvornem oernem gledališču. O tej, na odru dunajskega opernega gledališča novi slovanski operi je dunajsko časopisje — v kolikor ni tevtonski zbebnelo — polno navdušene hvale. No, „Neue Freie Presse“ n. pr., ki je v principu sovražna vsemu, kar je slovanskega, ker meni, da drugače ne bi bila „Neue Freie Presse“, je za jedno črto pod ničlo v svoji hvali. Drugi listi pa pišejo sledeče: „Fremdenblatt“: „Po prvem dejanju je besnel vihar priznanja po gledališču, kakor bi grmela nevihta po lipovem gozdu.“

Opera ima polno glasbo, bogato na melodijozni iznajdbi in je najduhovitejše muzikalno delo. Po drugem dejanju z njega muzikalnimi krasotami je bilo vse kar prevzeto in očarano; bilo je, kakor bi čuli modernega Beethovna.

„Neues Wiener Tagblatt“ piše: „Konečno je Smetane „Dalibor“ našel svoj pristop na dunajski operi, potem, ko je dolgo let antisambriral pred zaprtimi vrati gledališča. A junak naj se tolaži s „Prodano nevesto“, kateri se tudi ni godilo bolje. Dasi je velik razloček med obema deli, smo iz srca hvaležni velikemu pokojnemu mojstru, ki nam je poleg ljubke vaške legende ostavil to junaško pesem, polno plamena in žaru“. In tako dalje. V tem, in več ali manj navdušenem tonu pišejo „Arbeiter Zeitung“, „Wiener Tagblatt“, „Vaterland“, „Reichswehr“, „Extrablatt“ — „Neue Freie Presse“ in — „Deutsches Volksblatt“ in „Deutsche Zeitung“, pa nočejo vedeti toliko o krasoti umetniškega dela, kakor o sovraštvu do Slovan- in njegovega dela. Poleg narodnostne nestrpnosti, da ne rečemo smesnosti, jim je glavni moment to, da grajajo, da se je v nemškem Dunaju in na godovni dan našega cesarja in v dobi jezikovnih neredb uprizorila pristno češka opera!

S tem da je pokazalo dunajsko občinstvo — tako trde — skrajno potrpežljivost.

Bedaki, ki ste!

Ko pa se je igral na pariški operi Wagnerjev „Lohengrin“, se vam je zdelo to popolnoma umestno. Torej le vi povsod in samo vi! Vse drugo ni nič!

Umrjoci ostanki učenjaka Kopitarja. „Slovenska Matica“ razglasa:

Ker se je opustilo pokopališče sv. Marka na Dunaju, kjer je pokopan naš presлавni Jernej Kopitar, je sklenila Slovenska Matica v svoji CX. seji dne 10. maja letos, da se njegovi umrjoci ostanki preneso v domovino. „Slovenska Matica“ se zato,

torej usoja obveščati, da se Kopitarjevi umrjoci ostanki slovesno izkopljejo na pokopališču sv. Marka na Dunaju dne 10. oktobra t. l. o 2. uri popoldne, prepeljejo v Ljubljano in tukaj pokopljejo pri sv. Kristofu. Slovesni pogreb v Ljubljani bude dne 12. oktobra 1897. ob 4. uri popoldne z južnega kolodvora.

Zakon za urejenje plač državnih slug bude sestavljen še ta mesec. Stroški vsled povišanja služabniških plač se pokrijejo iz transportnih davkov in davkov iz prodaje sladkorja.

Skopo na Krasu. Minolo nedeljo imeli smo pri nas cerkveni shod v proslavo našega farnega patrona sv. Mihaela. Kakor vsako leto, prišlo je tudi letos ta dan ljudstva iz vseh koncev in krajev k nam, počastit in priporočat se najvišjemu angelju. Pričakovali smo, da se naš pevski zbor ta dan posebno „skaže“, pa varali smo se, kajti ves zbor bil je zastopan po dveh fantih; ostali pevci pa so „se skujali. Zakaj neki? Poslušajte! Isti dan nameravali so fantje prirediti običajni ples, a župan jim ga ni dovolil. Kedo je pravilno postopal ali župan, ki je ples prepovedal, ali pa fantje, ki zaradi tega niso hoteli v cerkvi peti, to naj presodi čitatelj sam.

Mi pa si oglejmo nekatere skopake cerkev, v kateri nahajamo tri nove slike, in sicer slike: sv. Mihaela, sv. bratov Cirila in Metoda. Mojster teh umotvorov je g. Ivan Strnad, slikar v Komnu, ki je pokazal že v nekaterih drugih cerkvah na Krasu, da je res mojster v svoji stroki. Kedor bi ga potreboval, naj se o njegovem delu prepriča, kajti delo mojstra hvali.

V Ajdovščino!! Iz sv. Križa vipavskega nam pišejo: V nedeljo dne 10. t. m. priredi „pevsko društvo v Šturji“ s sodelova jemtamburaškega zbora ajdovsko-šturskega veliko besedo. Nasprotniki, tujci in domačini, so drzno nasprotovali tej veselici in akoro, da ni splavala po vodi. Dolžnost je rodoljubnemu občinstvu, da privre od vseh strani na veselico, da dvigne pogum vrlim, peštrvovalnim tamburašem. Vspored obeta veliko užitka. Delujmo na to, da bo udeležba ogromna iz naše županije. Tamburaši nam pozneje vrnejo obisk s tem, da prirede v našem mestu koncert.

Rojaki! V nedeljo dne 10. t. m. vsi v Ajdovščino na veselico! Zakaj, dobro veste! Da ne pogrešamo ni jednega! Bog i sreča junačka.

Ta poziv pa velja tudi za vse vipavsko dolino! Vsi jutri v Ajdovščino, da pokažemo očitnim in skritim nasprotnikom, da pokažemo onim, ki bi hoteli falzifikovati narodni značaj domovine naše: da smo mi tu gospodarji, in Bog in naši carji!

Avstro-ogerski vojni ataše, grof Stürgkh, je dne 6 t. m. nastopil svoje mesto v Beroliju.

Plesni odsek „Del. podp. društva“ naznanja, da se z jutranjim dnem prične običajne plesne vaje.

Samomor. Včeraj so zapazili na valovju blizu Miramara mrtvo možke truplo. Pokojniku je utegnulo biti kakih 25 let. Sodijo, da je samomorilec identičen z nekim bivšim podčastnikom v godbi 87. pešpolka.

Smrt vsled opeklin. Dne 7. t. m. je pripravljala soproga netarja dr. Rummerja v kuhinji njenega stanovanja na štedilnem ognjišču pašto za mazanje parketa. Pašta se je vnela in ogenj je širil po kuhinji okrog. Rummerci se je vnela obleka in hitro je bila opečena po vsem životu. Ker je bila vsa pomoč zaman, prepeljali so jo v bolnišnico, kjer je nesrečnica ob 5. uri popoldne izdahnila svojo dušo ob strašnih bolečinah. Ženske, pazite!

Posvečenje nove pravoslavne cerkve v Bosni. Te dni je bila dozidana in posvečena nova pravoslavna cerkev v Blažaju v Bosni. Cerkev je stala 18.000 glđ. Država je darovala 5000 gl., metropolit 4000 goldinarjev in ostalo je nabral narod sam. Posvečitev cerkve se je vršila ob najlepši slavnosti. Sam zapovedujoči general baron Appel bil je navzoč na svečanosti. Ob navzočnosti mnogih drugih dostojanstvenikov vodil je slavnost metropolit, visokoprevz. g. N. Mandić z velikim duhovskim spremstvom. Lepa Bosna je bogateja za jedno krasno cerkveno stavbo.

Ženske na vseučilišču. Letos se je vpisalo 13 slušateljic na filozofsko fakulteto na vseučilišču dunajskem. Večina njih se hoče posvetiti resnim studijam, kakor matematiki, fiziki, filozofiji, naravoslovju itd.

Podpene društvo za slovenske visokošolce na Dunaju prejelo je letos še sledeče darove: (Dalje.) — Iz Konjic: Vlč. g. Jernej Voh duh. svet. nadžupnik, dekan itd. 2 glđ. — Iz Krškega: g. Josip Belaj, učitelj na mešč. šoli 1 glđ. — Iz Laškega: pelal nam je g. Dr. Josip Kolšek, odvetnik, leto že drugič svoto 13 glđ. 50 nvč., katero so drovali: g. Dr. Josip Kolšek in g. Ganser po 5 glđ., g. Jerše 1 glđ. 50 nvč., g. P. F. Drolz in g. Konrad Elsbacher po 1 glđ. — Iz Ljubljane: g. Dr. Danilo Majaron, odvetnik, dež. posl., mest. dbornik 5 glđ., Slavna družba sv. Cirila in Metoda 10 glđ., g. Viktor Rohrmann, trgovec, (ustav.) 2 glđ. Slavna kmetijska posojilnica ljublj. okolice 20 glđ., g. Jakob Smolej, c. kr. dež. šol. nadz. v 2 glđ. 50 nvč., g. Anton Rošnik 1 glđ. — Iz Ljutomer: poslal nam je g. Dr. Ant. Mihalič 14 glđ. katere so darovali: g. Božič Anton v Radslavcih 2 glđ., g. Dr. Anton Mihelič ok. zdr. 2 glđ., Slavna posojilnica v Ljutomeru 15 glđ., g. Franc Rosina, odv. in dež. p. 2 glđ., g. Ivančič, c. tr. kontrolor 1 glđ., g. Sršen Franc, veletržec in pos. 2 glđ. (Pride še.)

Vreme po Italiji. Iz Ankone javljajo, da so tudi v tamošnji okolici velike povodnji. Iz Katanije pa poročajo, da je celo snežilo na Etni. Torej celó po Italiji imajo letos v jeseni — zimo. Res nekam čudno se suče ves svet.

Črno-belo-rudeče. Zveza hebskih študentov v Pragi je za svoje novo ustanovljeno društvo predložila tamošnjiemu namestništvu pravila in izvolila kakor barve traka črno-belo-rudeče. Namestništvo pa je barve odklonilo in „zveza“ je odšla z dolgim nosom.

Tako naj bi se zgodilo povsodi z inozemskimi barvami.

Živopokopani. V Rusiji živi sekta verskih fanatikov, ki se dajejo žive zakopavat. „Peterburgska Gazeta“ javlja od dne 5. t. m., da so v Trnovem pri Terespolju zopet izkopali več trupel samozakopancev. Tako so izkopali truplo jedne žene in osemletne deklice, truplo jednega vinogradnika in njegove šestletne hčerke. Kevalev, vodja te sekte, je izjavil, da je znal za to, da se hočejo ti ljudje dati žive zakopati, a se je branil povedati, kje se nahajajo še drugi člani Ruska vlada ima vršiti lepo nalogo v tem pogledu.

Jud na biciklu. Ker mora Žid povsod imeti svoj dolgi nos in svoj nasvedrani „bajces“, ki mu visi preko ušes, ne sme ga manjkati seveda na — biciklu. Interesantna, ne — divna prikazen mora biti že, videti poljskega Žida na biciklu, ko mu frčita „bajces“ in dolgi „zašpehani“ plašč, gnana „od vetra burne sape“ po zraku. — V Olomucu pa niso zadovoljni s kolesarenjem Židov, za to je bila na zadnji dirki velika demonstracija proti židovskim kolesarjem. To je bilo najbrže smeha.

Peper izvrstna obrana. V Cutuvoru, selu v Bolgariji, so razbojniki po noči napadli nekega krčmarja. Ker ni imel pri rokah orožja, zgrabil je v silo pest zmlatega popra ter ga posul razbojniku v oči. Ta je jel kričati in jokati in njegovi tovariši, ne vedoči, kaj se je zgodilo, so ubežali. So sedje pa so prihiteli na krik razbojnika in ga še dobro naklestili. Tako je rešila paprika krčmarja iz nevarnosti.

Najstareje ljubavno pismo. Neki arheolog je obelodanil pred nekaterimi dnevi, da se nahaja v londonskem muzeju najstareje ljubavno pismo. To pismo je ženitbena ponudba, katero stavi nek odličnjak neki egiptski princezi. To pismo je staro 3500 let in je urezano v opeko.

Službi zdravnikov. V italijanskih listih čitamo, da je občinski zastop v Korminu razpisom od 1. junija 1897. št. 943 — obnovljenim z razpisom od dne 13. sept. ad št. 943 — razpisal dve službi zdravnikov-kirurgov-porodničarjev. Plači sti po 1000 gl. in 200 gl. od delalskega društva. Oba zdravnika bosta morala opravljati zdravstveno službo kakor jo nalaga preneseni delokrog ter brezplačno zdraviti siromake. Poleg tega smeta pa svobodno izvrševati privatno prakso, sam da je urejeno tako, da je jeden vsikdar na razpolago v občini sami. Službi bi bilo nastopiti z dnem 20. oktobra 1897. Primerno opremljene prošnje je uložiti do 15. t. m. na municipiju v Korminu, kjer se izvedo podrobni pogoji.

To objavo smo ponatisknili, ker utegne zanimati tudi kakega slovenskega zdravnika; to tem bolj, ker je v sodnem okraju korminskem velik del prebivalstva slovenske narodnosti.

Najnovejše vesti.

Trst 8. Na današnji dopolnilni volitvi za 1. razred v občinski zastop tržaški je bil izvoljen progressovec Aleksander Cesare.

Dunaj 8. Zbornica poslancev je pričela danes razpravo o zakonskem načrtu radi podpor iz državnih sredstev povodom zadnjih elementarnih neugod. Seja se je pretrgala, da se je mogel smiti odsek za izrek graje v aferi Gregorij Iro. Potem se je nadaljevala razprava o gornjem načrtu.

Madrid 8. Generala Sanchez Mira se že izpustila iz zapore in se ne boče sodno postopalo proti njej.

Valencia 8. Tu so zaprli anarhista Avgusta Riona.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi na živcih, blede in slabo otroke; izvrstnega okusa in preiskusnega učinka je **železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani.**

(Dunajska cesta)

priporočeno od mnogih zdravnikov. — Poliliterska steklenica velja 1 glđ., pet poliliterskih steklenic 4 glđ. 50 kr.

Trgovinske brezovarne in v 1897.

Spomlad 1898 11.96 do 11.98 Oves za jesen 6.05 6.07 —
Rž za jesen 8.60 8.65 Koroza za oktober 1897 4.60 4.61

Pšenica nova od 78 kil. f. 12.35 — 12.40 od 79 kilo 12.45 12.50 od 80 kil. f. 12.50 — 12.55, od 81. kil. f. 12.55 12.60, od 82 kil. f. 12.65 12.70. — — — — 6.15 9. —
proso 6.30 6.50

Pšenica: Dobre ponudbe, ugodno povpraševanje. Prodaja 40000 mt. st. 10 nvč. dražje. Vreme: oblačno.

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50

Trgovinske brezovarne: Centrifugal f. 36.25 Concasse f. 37

Cetvorni f. 37.25 v glavah f. 38.25 38.50